

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 13. marca 2013 v trestnej veci obvineného **J. K. pre zločin ublíženia na zdraví** podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T 70/2009, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2010, sp. zn. 2To 48/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 27. októbra 2009, sp. zn. 2T 70/2009, bol obvinený J. K. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5. decembra 2008 asi o 23.45 hod. v obci V., okr. T. pri autobusovej zastávke v smere od obce B. potom, ako prikázal poškodenému P. G., aby vystúpil z motorového vozidla, čo poškodený uposlúchol, tohto fyzicky napadol tak, že ho opakovane udrel päšťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho najmenej jeden krát kopol do tváre, pričom podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo poškodený P. G. utrpel zranenie – dvojité zlomeninu dolnej čeľuste (v oblasti uhla vpravo a vľavo vpredu medzi 2. a 3. zubom), ktoré podľa znalca je možné považovať za vážnu poruchu zdravia v dôsledku poškodenia dôležitej funkčnej jednotky, ktoré zranenie si vyžadovalo liečenie a s tým spojenú práceneschopnosť najmenej v trvaní osem týždňov.

Za to bol obvinenému J. K. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere deväťdesiatšesť mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného súd na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne súd u tohto obvineného zrušil rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 2. apríla 2009, sp. zn. 3T 34/2008, vo výroku o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal U. a S. s nárokom na náhradu škody na občiansko súdne konanie.

Uznesením Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2010, sp. zn. 2To 48/2009, bolo odvolanie obvineného J. K. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený J. K. prostredníctvom svojho obhajcu P. J., advokáta v P., dovolanie. Dovolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., pretože podľa jeho názoru mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej sadzby. Postup súdu pri ukladaní trestu nezohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, ako to má na mysli ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. Súd v tomto prípade opomenul vziať do úvahy poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. d/ Tr. zák., pretože v čase spáchania skutku mal obvinený osemnásť rokov a bol teda vo veku blízkom veku mladistvého. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu, čo sa v danom prípade nestalo.

Obvinený J. K. preto navrhol, aby dovolací súd po vyslovení porušenia zákona, zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu v časti týkajúcej sa výroku o treste.

Z písomného vyjadrenia okresnej prokurátorky v Topoľčanoch vyplýva, že v čase spáchania trestného činu bol obvinený vo veku prevyšujúcom osemnásť rokov. Nepovažuje však za preukázanú poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. d/ Tr. por., keďže aplikácia tohto ustanovenia je podmienená tým, že práve vek blízky veku mladistvého mal vplyv na jeho rozumovú a vôľovú spôsobilosť pri spáchaní trestného činu. V danom prípade uvedená skutočnosť preukázaná nebola. Prokurátorka preto navrhla dovolanie obvineného J. K. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por., na mieste a zákonnej lehote, v ktorej môže obvinený podať dovolanie vo svoj prospech (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s obsahom odôvodnení dovolaním napadnutých rozhodnutí konštatuje správnosť ustáleného pomeru poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti. Pokiaľ obvinený J. K. prostredníctvom obhajcu namieta, že sa nezohľadnila poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. d/ Tr. zák., keďže v čase spáchania skutku bol obvinený vo veku blízkom veku mladistvého, čím by sa pri prevahe poľahčujúcich okolností znížila horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, dovolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu ustanovenia § 36 písm. d/ Tr. zák. vyplýva, že pre uznanie tejto poľahčujúcej okolnosti nestačí fakt spáchania trestného činu vo veku blízkom veku mladistvého, ako to uvádza obvinený K. v dovolaní. Túto poľahčujúcu okolnosť možno priznať iba páchatelovi, u ktorého práve uvedený vek mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú vyspelosť v čase spáchania trestného činu. V predmetnom prípade súdy vplyv uvedených skutočností pri spáchaní trestného činu obvineným J. K. nezistili.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že aj keby prvostupňový súd uznal túto poľahčujúcu okolnosť, čím by došlo k prevahe poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák., nebol by naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 (s poukazom na ustanovenie § 567j ods. 7 Tr. por. o použití § 371 Tr. por. v znení do uvedeného dňa účinnosti).

Za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. je stanovený trest odňatia slobody vo výmere štyroch až desiatich rokov. Pri použití asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) sa horná hranica zvyšuje o jednu tretinu, čiže na trinásť rokov a štyri mesiace.

Pri prevahe poľahčujúcich okolností (§ 38 ods. 3 Tr. zák.) sa takto zvýšená horná hranica trestnej sadzby zníži o jednu tretinu, ktorá tretina sa vypočíta spôsobom uvedeným v ustanovení § 38 ods. 8 Tr. zák., t.j. ako rozdiel zvýšenej hornej hranice (trinásť rokov a štyri mesiace) a dolnej hranice trestnej sadzby (štyri roky). Z tohto rozdielu sa určí jedna tretina, o ktorú sa zníži horná hranica už predtým zvýšenej trestnej sadzby.

Aj takto určená horná hranica prevyšuje desať rokov, pri dolnej hranici štyroch rokov. Trest uložený obvinenému K. ani v tomto prípade nie je uložený mimo zákonom ustanovenej sadzby. Rovnako uložený druh trestu (odňatia slobody) nie je trestom, ktorý zákon za prejednaný trestný čin nepripúšťa (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011).

Keďže v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. marca 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová